

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 100

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	
	2-5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
157.	— Decizie pentru eliberarea doamnei Oana Andrea Schmidt-Hăineală, la cerere, din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției
	6
158.	— Decizie pentru eliberarea domnului Constantin Sima din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției
	6
159.	— Decizie privind încetarea împuternicirii domnului general-maior cu două stele Vasilică Ovidiu pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență
	7
160.	— Decizie privind împuternicirea domnului colonel Daniel-Marian Dragne pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență
	7
161.	— Decizie privind numirea domnului Bogdan Mănoiu în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe
	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 664**

din 8 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Ion Dogaru în Dosarul nr. 22.623/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.284D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin Dragoș Vaida, șef serviciu în cadrul Direcției generale juridice a Agenției Naționale de Integritate, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că activitatea aleșilor locali trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în scopul asigurării integrității acesteia, în acord cu regula supremației interesului public. Susține că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, de vreme ce persoana evaluată are posibilitatea de a contesta în fața instanței judecătorești raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, în condițiile art. 22 din Legea nr. 176/2010. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate aduse art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 481 din 21 noiembrie 2013, nr. 93 din 3 martie 2015, nr. 114 din 3 martie 2016, prin

care instanța de contencios constituțional a respins excepția de neconstituționalitate cu acest obiect.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 22.623/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Dogaru într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui act administrativ.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, având în vedere lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a acestora. De asemenea, în privința dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și ale art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004, autorul susține că, deși normele evocate reglementează elemente privind conflictul de interese, acestea au un conținut diferit. Pe de o parte, dispozițiile art. 46 din Legea nr. 215/2001 interzic consilierului local dreptul de a lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor, dacă acesta are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor. Pe de altă parte, dispozițiile art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 fac referire la noțiunea de „*interes personal*” al alesului local într-o anumită problemă, noțiune ce nu este însă definită într-un mod clar și precis, care să excludă orice echivoc. Având în vedere că situațiile ce atrag existența conflictului de interese sunt prevăzute, în mod distinct, de cele două dispoziții legale, pentru ca acestea să fie accesibile destinatarului, legiuitorul era obligat să definească, în mod clar, cele două noțiuni distincte pe care le folosește, respectiv „*interes patrimonial*” și „*interes personal*”. Legiuitorul explică noțiunea de „*interes personal*” prin raportare la existența unei posibilități a consilierului local de a anticipa dacă o anumită decizie ar putea prezenta un beneficiu pentru sine sau pentru una dintre persoanele vizate de text. Această

formulare imprecisă și inadecvată în privința posibilității individului căruia i se adresează de a-și controla conduita este contrară jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale. Mai susține că dispozițiile legale criticate reprezintă restrângeri ale drepturilor consilierilor locali de a-și exercita liber mandatul dobândit în virtutea dreptului de a fi ales, prin exprimarea unui drept de vot cu privire la hotărârile adoptate. Or, în această formă ambiguă și neclară, prevederile legale criticate nu pot fi considerate că îndeplinesc cerința constituțională de a restrânge prin lege exercițiul unor drepturi.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și art. 75 din Legea nr. 393/2004, deși folosesc două noțiuni diferite, de „*interes patrimonial*”, respectiv „*interes personal*”, nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, revenind instanțelor judecătorești rolul de a interpreta cele două noțiuni, în măsura în care cele două texte de lege sunt aplicate în cauze aflate pe rolul instanțelor. Formularea utilizată nu este imprecisă și inadecvată, ci urmărește să acopere întreaga sferă a situațiilor care pot apărea în practică, situații pe care legiuitorul a vrut să le aibă în vedere la aplicarea celor două prevederi legale. Pe de altă parte, prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu încalcă Constituția, deoarece legiuitorul constituțional dă posibilitatea legiuitorului să opteze pentru sancțiunile aplicabile conflictelor de interese, respectiv încetarea de drept a mandatului de ales local și interdicția ocupării unei funcții alese, la nivel local, timp de trei ani. Reține, de asemenea, că art. 53 alin. (1) din Constituție stabilește că exercițiul unui drept (dreptul de a exercita în mod liber o profesie și dreptul de a fi ales) poate fi restrâns doar în situații excepționale, iar existența conflictului de interese reprezintă o asemenea situație excepțională.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată cu privire la prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 și inadmisibilă în privința tezei a doua a art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014 și Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, republicată, art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale. Reține că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 nu sunt lipsite de claritate, ci, dimpotrivă, acestea îndeplinesc cerințele instituite de Constituție. Precizează că legiuitorul și-a exercitat întocmai obligația pozitivă prin reglementarea clară și precisă a noțiunii de „*conflict de interese*” în Legea nr. 161/2003. În plus, cerințele impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție se pot complini printr-o interpretare riguroasă, coerentă și previzibilă ce revine instanței de judecată, în virtutea rolului său activ, într-un litigiu determinat. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 683 din 19 noiembrie 2014, nr. 481 din

21 noiembrie 2013 și nr. 483 din 21 noiembrie 2013. Consideră că nu poate fi reținută nici contrarietatea dintre prevederile legale și art. 21 din Constituție, în condițiile în care persoanele lezate se pot adresa instanței de judecată pentru a supune regulilor procesuale situația de fapt concretă cu care se confruntă, prin raportare la conflictul de interese generat.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, ale art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, având următorul cuprins:

— Art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001: „*Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local.*”;

— Art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004: „*Aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru:*

a) *soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv;*
[...]

f) *o asociație sau fundație din care fac parte.*”;

— Art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010: „*Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a*

hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici, în esență, similare celor formulate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 25 mai 2016, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004, Curtea a reținut, în esență, că aceste prevederi legale definesc noțiunea de „*interes personal într-o anumită problemă*”, noțiune care este cuprinsă în art. 74 referitor la obligația tuturor aleșilor locali de a depune declarația pe propria răspundere privind interesele personale. Referitor la sancțiunile pentru nerespectarea acestei dispoziții de lege, Curtea a reținut că, în cazul dispozițiilor art. 74 și art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004, art. 82 alin. (1) din aceeași lege prevede că: „*Nerespectarea declarației privind interesele personale în termenul prevăzut la art. 79 atrage suspendarea de drept a mandatului, până la depunerea declarației*”, iar în conformitate cu art. 82 alin. (2), „*Refuzul depunerii declarației privind interesele personale atrage încetarea de drept a mandatului*”. De asemenea, art. 77 alin. (1) din aceeași lege reglementează o sancțiune specifică pentru consilierii județeni și cei locali, și anume „*Consilierii județeni și consilierii locali nu pot lua parte la deliberarea și adoptarea de hotărâri dacă au un interes personal în problema supusă dezbaterii*”, iar potrivit art. 81 din aceeași lege, „*Hotărârile adoptate cu nerespectarea dispozițiilor art. 77 sunt nule de drept, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare*”.

16. Cât privește criticile de neconstituționalitate raportate la art. 21 alin. (3) din Constituție, privind dreptul la un proces echitabil, și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, Curtea a reținut că acestea nu pot fi primite. Astfel, norma invocată din Constituție vizează dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, potrivit art. 6 din Convenție, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Or, criticile de neconstituționalitate nu vizează aceste aspecte ce constituie garanții ale dreptului la un proces echitabil, ci lipsa de previzibilitate a dispozițiilor art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004, ceea ce, în opinia autorului excepției, poate conduce la interpretări divergente ale instanțelor judecătorești cu privire la existența unor conflicte de interese. Pe de altă parte, Curtea a reținut că autorul excepției a beneficiat de posibilitatea

formulării la instanța judecătorească a contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate prin care s-a constatat încălcarea regimului juridic al conflictului de interese, ceea ce reprezintă o garanție a dreptului la un proces echitabil.

17. Curtea reține că aceleași considerente sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în privința prevederilor art. 75 lit. f) din Legea nr. 393/2004.

18. Distinct de acestea, Curtea reține că prevederile art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 sunt redactate cu suficientă precizie și claritate pentru a permite destinatarilor lor — aleșii locali — să își conformeze conduita și să anticipeze consecințele ce pot rezulta din neîndeplinirea obligației de depunere a declarației privind interesele personale, astfel cum acestea sunt stabilite prin art. 82 din Legea nr. 393/2004. Instituirea obligației aleșilor locali de a-și face publice interesele personale printr-o declarație pe propria răspundere are tocmai menirea de a evita starea de conflict de interese. Prin urmare, Curtea constată că ipotezele normative vizate de art. 75 din Legea nr. 393/2004 și art. 46 din Legea nr. 215/2001 sunt distincte, astfel încât nu va reține susținerile autorului excepției referitoare la existența unui paralelism legislativ în ceea ce privește „conflictul de interese”.

19. „*Interesul personal*” — noțiune cuprinsă de prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 — nu vizează doar aspectele patrimoniale, ci se referă în mod complex la natura interesului alesului local care ar putea determina lipsa de obiectivitate a acestuia în adoptarea deciziilor de autoritate, circumscriindu-se sferei interesului și posibilitatea anticipării unui beneficiu sau a unui dezavantaj, chiar, pentru sine sau soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv sau pentru o asociație sau fundație din care fac parte.

20. În același timp, a determina în concret dacă un consilier local manifestă un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local, în vederea stabilirii existenței stării de conflict de interese, constituie aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice cu atribuții în acest domeniu, respectiv Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească investită cu soluționarea contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenție.

21. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, și Decizia nr. 951 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 septembrie 2009. Curtea a reținut că prevederile legale criticate reprezintă garanții ale imparțialității autorităților publice și a membrilor consiliilor locale în exercitarea atribuțiilor lor. Potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate doar „*în condițiile legii*”. Rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut pentru consilierul local interdicția de a participa la dezbaterile și la adoptarea acelor hotărâri care au ca obiect probleme ce prezintă un interes material (patrimonial) pentru el ori pentru soțul (soția), afini sau rudele sale până la gradul al patrulea inclusiv este aceea de a se asigura eliminarea subiectivismului și a interesului particular ori de grup în adoptarea hotărârilor consiliului local. Este cazul „*conflictului de interese*” pe care art. 70 din Legea nr. 161/2003 îl definește ca fiind situația în care persoana ce exercită o demnitate sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin. Conflictul de interese privește toate categoriile de

funcționari publici, precum și funcțiile și demnitățile publice din sfera celor trei puteri ale statului, evident prin prisma atribuțiilor care caracterizează fiecare funcție în parte.

22. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea observă, mai întâi, că, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, instanța de contencios constituțional a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Prin urmare, orice altă interpretare contrară este neconformă cu normele și principiile fundamentale. În acest sens, prin Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea Constituțională a reținut că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile. Având în vedere că instanța constituțională a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate identice sub aspectul obiectului, dar și al criticilor de neconstituționalitate, se tinde la înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, prezenta excepție de neconstituționalitate, deși se identifică prin același obiect [art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010], este distinctă sub aspectul criticilor de neconstituționalitate formulate, astfel încât Curtea urmează a examina constituționalitatea acestor prevederi de lege.

23. În continuare, Curtea observă că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 au mai fost supuse controlului

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Dogaru în Dosarul nr. 22.623/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

de constituționalitate, iar prin mai multe decizii (de exemplu, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016) Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a reținut, în esență, că aceste prevederi legale instituie, în cazul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate, sancțiunea decăderii din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Curtea a reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, fără a încălca art. 53 din Constituție. De altfel, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii.*”

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea doamnei Oana Andrea Schmidt-Hăineală,
la cerere, din funcția de secretar de stat în cadrul
Ministerului Justiției**

Având în vedere Cererea doamnei Oana Andrea Schmidt-Hăineală, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/911 din 3 februarie 2017, în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Oana Andrea Schmidt-Hăineală se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 3 februarie 2017.
Nr. 157.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Constantin Sima din funcția
de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției**

Având în vedere Hotărârea nr. 50 din 3 februarie 2017 a Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori, în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Constantin Sima se eliberează din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 3 februarie 2017.
Nr. 158.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea împuternicirii domnului general-maior
cu două stele Vasilică Ovidiu pentru a îndeplini atribuțiile
funcției de inspector general al Inspectoratului General
pentru Situații de Urgență**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul afacerilor interne prin Adresa nr. 233.840 din 26 ianuarie 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/666 din 26 ianuarie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 77¹ alin. (1) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează împuternicirea domnului general-maior cu două stele Vasilică Ovidiu pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 3 februarie 2017.

Nr. 159.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind împuternicirea domnului colonel Daniel-Marian Dragne
pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general
al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul afacerilor interne prin Adresa nr. 234.153 din 31 ianuarie 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/814 din 31 ianuarie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 77¹ alin. (1) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 4 februarie 2017, domnul colonel Daniel-Marian Dragne se împuternicește pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 3 februarie 2017.

Nr. 160.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Bogdan Mănoiu în funcția
de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Mănoiu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 3 februarie 2017.
Nr. 161.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

